

7/2/84
EL LLenguatge

Vers 1970

Vet aquí un parell d'exemples de l'ús de la preposició *vers*, amb significat diferent, extrets d'un article recent d'Albert Manent sobre Josep Carner, amb motiu del centenari del poeta: *...atreure l'alta burgesia i decantar els mecenes, més o menys aristocràtics, vers la nostra cultura; Vers 1913 arribà la ruptura*. En el primer d'aquests dos exemples *vers* significa «cap a, en direcció a». Amb aquest significat, *vers* és molt usat en la cartografia, en expressions com *vers Llançà, vers el Brull*, per a indicar la direcció d'una via de comunicació que surt dels límits del mapa. en el segon exemple, *vers* significa «pels voltants de, aproximadament cap a», i és per tant molt usat davant una data, especialment dels anys, per a datar d'una manera aproximada tal o tal fet o esdeveniment. La Gran Enciclopèdia (de la qual hem transcrit les definicions precedents: les del Fabra haurien d'ésser revisades) reconeix encara a la preposició *vers* un tercer significat, com a equivalent de *envers*: *L'amor dels pares vers els fills*.

Dues fotografies de Josep Carner en un altre article dedicat al centenari del poeta duen els següents peus d'il·lustració: *Imatge de Carner vers l'any 1960 i Carner en una visita a Montserrat vers l'any 1970*. Aquesta datació aproximada de la visita de Carner a Montserrat ens causa una gran estupefacció: és un fet ben conegut que Carner visqué exiliat des de 1939, i que una visita seva a Montserrat, posterior a aquest any, no es va poder produir sinó precisament l'any 1970, quan va tornar a Catalunya i hi va passar cosa d'un mes, poc abans de la seva mort. Si hom tem que la memòria no sigui prou fidel —la memòria ens traeix sovint—, aquest fet consta a totes les obres de consulta, i és explícitament esmentat en d'altres textos de la mateixa revista en què llegim aquesta indicació sorprenent. Cal, per tant, decantar-se a creure que aquesta datació aproximada no és deguda a la incertesa o a la cautela (sempre elogiable) sinó més aviat a la desconeixença del valor exacte que atribuïm a la preposició *vers*, cosa que no deixa d'ésser lamentable. En el llenguatge escrit, més precís, treballat i arrodonit que el llenguatge oral, usem certes formes que no fem servir en la nostra expressió quotidiana, però no ho hauríem de fer mai sense una perfecta coneixença de la seva significació exacta i dels casos en què escau de recórrer-hi.

Albert Jané